

ikke ere saa velstillede, at de kunne afse en Del Kroer om Aaret uden føleligt Savn, at holde et Husdyr, de sætte Pris paa og kunne have Nytte af. Jeg finder, at det er en Ubillighed, og kan derfor ikke stemme derfor.

Det ærede Medlem for Viborg Amts, 5te Valgkreds (A. Nielsen) ytrede forleden Dag under en anden Sags Behandling: Naar alt andet ligger brak, hvorfor skal saa en saadan Lov fremmes? Jeg kunde fristes til at sige det samme her: Naar de virkelig betydningsfulde Skattelove maa ligge brak, kunne vi meget godt lade denne efter mit Skøn meget slette Skattelov dele Skæbne med dem. Det er muligt, at den ærede Forslagsstiller ved nærmere at overveje Sagen kunde finde en saadan Form for sit Ønske, at ogsaa jeg kunde stemme med ham, men som Forslaget foreligger her, maa jeg stemme imod det. Jeg følger ingen Trang til at komme hjem til mine Vælgere med en Skattelov som denne.

Nielsen-Grøn: Hver Gang jeg hører det ærede Medlem for Stubbekøbing (N. J. Larsen), tænker jeg ved mig selv: Gudske-lov da, at jeg ikke er bleven Jurist, for det er dog alligevel, synes jeg, det værste, en Mand kan blive; saa kan han sætte alt paa den forkerte Ende! Det er det, det ærede Medlem for Stubbekøbing er en saa udmærket Makker til. Naar det ærede Medlem nu taler, som han gør, taler paa de smaa Hundes Vegne — for det var jo ikke paa Menneskenes Vegne, han talte — glemte det ærede Medlem rent, at det, der her finder Sted, er netop det samme, som finder Sted, naar man vil have Tilladelse til Beværternæring. Naar en Mand vil have en Beværtning eller en Kro, maa han først gaa til Sogneraadet og faa en anbefaling og derfra til Justitsministeriet. Andet er det ikke, der skal finde Sted her, idet det bliver Sogneraadet sammen med Justitsministeren, der tager Bestemmelse om denne Sag. Det ærede Medlem talte saa kønt om Landbrugernes Husdyr, men det mærkelige er, at det netop er Landbrugerne, der ønske at blive fri for disse Skadedyr. Det ærede Medlem sagde om den højtærede Justitsminister, at hans Dage vare talte. Det siger man jo; men man siger ogsaa, at det ærede Medlem skal overtage Pladsen som Justitsminister. Jeg vil dog haabe, at det ikke finder Sted, for sker det, ville vi blive opædte af Hunde i dette Land. Det ærede Medlem har altid beskyttet Hundene, men glemmer at beskytte Menneskene. Hundene ere ofte en

overordentlig Plage; derfor kan jeg ikke se andet, end at det er berettiget, hvad der kom frem fra Sogneraadet og Landmændene i Odder, naar de ønskede at blive fri for Hundenes Skadelighed. Det ærede Medlem siger, at man skulde forbydes over, at Afgiften skulde gaa op til en saadan Højde, at man kunde komme til at svare 40 Kr. Det ærede Medlem skulde have stillet Ændring i Stedet for at sige sligt. Det bliver naturligvis de samme Regler, som gælde for Købstæderne, der komme til at gælde for Odder, og det ærede Medlem ved meget godt, at man her ikke kan anstille nogen Sammenligning med Kjøbenhavn, men alle Kneb gælde jo, og dette gælder ogsaa.

Formanden: Et saadant Udtryk maa det ærede Medlem ikke bruge.

Nielsen-Grøn: Naa, saa lader jeg være med at bruge det. Naar det ærede Medlem saa siger, at dette er en vidtrækkende Skattelov, og i samme Øjeblik siger, at det er den ringeste Skattelov, ser man jo godt, at ogsaa det er — ja, man maa jo ikke sige et Kneb — men at det er at sætte Sagen paa Hovedet. Jeg har vist min Velvilje ikke blot over for det ærede Medlem, men ogsaa over for andre Medlemmer, ved til 2den Behandling at stille en Ændring om, at det kun skulde gælde for den Del af Odder, som ligger inden for Bygningsvedtægtens Grænser, men det viste sig, at det høje Ting og den højtærede Justitsminister mente, at det var for lidt, og saa tog jeg naturligvis Forslaget tilbage. Nu ser jeg ikke rettere, end at Forslaget, som det nu er, er det høje Tings, og jeg kan kun være tilfreds med, at det blev vedtaget ved 2den Behandling, og haaber, at ærede Medlemmer ogsaa med god Samvittighed kunne vedtage det ved 3die Behandling. Jeg anbefaler det derfor paa det bedste.

N. J. Larsen: Da den ærede Forslagsstiller ikke paa noget som helst Punkt har forsøgt at imødegaa mine Bemærkninger angaaende Lovforslaget, har jeg kun ønsket Ordet for at konstatere, at min saglige Kritik af Forslaget henstaar aldeles uimødegaaet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.), blev, da der ved den paa almindelig Maade fore-